

Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin. Kjøbenhavn, 16. Januar 1873.

. . . Hvad den slesvigske Sag angaaer, maa jeg være ganske af Deres Anskuelse at den fortiden sover en dyb Søvn. Keiseren af Rusland har ikke indfriet sit igjennem Storfyrsten givne Løfte om at ville tilskrive Kongen efter sin Hjemkomst, og vore andre supponerede Venner forholde sig ligesaa passive som han. Kun Falbe mener at Spørgsmaalet endnu bestandig er Gjenstand for Behandling, eller ialfald Omtale, blandt Fyrster og Stormænd; men kun forsaavidt kan jeg give ham Ret som jeg som sagt antager at det lever uagtet det sover.

Keiser Napoléons Død ¹⁾ bryder man sig ikke om her, idet man mere og mere er tilbøielig til at troe at han har skadet vor Sag uagtet han i sin Tid gav sig Udseende af at have været vor sandeste Ven. Uagtet han jo nu var en falden Storhed er det dog vist ingenlunde givet at hans Død vil være uden Virkning, thi i Frankrig hænger man mere ved Bonepartismen end man i Almindelighed troer.

Situationen herhjemme er i Øieblikket temmelig spændt, hvad De vil have erfaret af Bladene. Det viser sig Dag for Dag tydeligere at Kløften mellem Folkethingets og Ministeriets Anskuelser er saa stor at Sandsynligheden er for at en af Parterne vil komme til at vige; jeg nærer imidlertid det Haab at det maa holde saalænge, at jeg kan faae de Bevillinger til Gesandtskabsgager, hvorpaa mine Bestræbelser gaae ud, igjennem. . .

O. D. Rosenørn-Lehn.

Quaades Papirer. U. A.